

Lóra csikós, lóra

Magyar Tekerőzenekar: Kertünk alatt

Lóra csikós, lóra, elszaladt a ménes, elszaladt a ménes, Hej de csak egyedül maga maradt a fekete kényes.
Csütörtökön este csak azt vettem észre, de csak azt vettem észre, Hej de a szegedi rét aljában vasra vagyok verve,
Arra jön angyalom, sirat engem nagyon, de sirat engem nagyon. Hej de ne sirass angyalom, fáj a szívem nagyon.

Csongorádi gulyáslegény

Csongorádi gulyáslegény, belefűlt a kútba szegény, szomjan legel a gulyája, itassa meg a babája
Megitatnám de nem merem, nagy a veder nem emelem, mert ha én azt megemelem, megöl engem a szerelem
Csongorádi gulyajárás, jaj de nehéz a kaszálás, Könnyebb egy lányt megölelni mint egy hosszú rendet vágni

Betyárgyerekek az erdőbe

Magyar Tekerőzenekar: Kertünk alatt

Betyárgyerekek az erdőbe, bujdosik a sűrűségben, Elgondolja ő magában, hová legyen éjszakára.
Elgondolja ő magában, megy babája ablakára, Bekopogtat betyár módra, idehaza-e a gazda?
Nincs idehaza ja gazda, kerülj babám az ajtóra, Az ágyad is meg van vetve, ha úgy tetszik feküdj bele,
Nem fekszem be az ágyadba, nem keltek fel éjfél tájba, Fölköltelek babám jókor, éjfél után egy órakor.
Éjfél után egy az óra, kelj fel betyár ülj a lóra, Még a kutyák sem ugatnak, irigyeim mind alusznak.

Kutyakaparósi csárda

Kutyakaparósi csárda, csendőrel van körülállva, azért van az körülállva, betyár iszik a csárdába.
Iszik a betyár a csapon, sír a csárdás kisangyalom, ne sírj, csárdás kisangyalom, nem ütik a betyárt agyon.
Nem is ütik, nem is verik, a csárdából ki sem vetik, mert a betyár híros neve aranybetűvel van festve.

Rózsa Sándor szereti a táncot

Rózsa Sándor szereti a táncot, Nagyváradon csörgeti a láncot,
Csörgeti a Szatyi bíró láncát, a vármegye hat fontos koloncát
Nem iszom bort fogadásom tartja, Vízet iszom ha a babám adja,
Azt is csak úgy ha szájából adja, Mint a galamb a párját úgy itatja.

Amott legel, amott legel

Teka koncert, Pomaz 2009

Amott legel, amott legel hat pej csikó magába, Mind a hatnak mind a hatnak, rézbékóban a lába.
Gyere pajtás, térítsük el a csikót, Reszeljük le reszeljük, reszeljük le a lábáról a békót.
Lereszeltük, leereszeltük, leereszeltük a lábáról a békót,
Most már aztán, most már pajtás, most már pajtás merre hajtsuk a csikót,
Majd elhajtjuk amerre a nap leszáll, Arra tudom, arra tudom, arra tudom a gazdája sosem jár.

Ősz az idő Szent Mihály nap közeledik

Ősz az idő Szent Mihály nap közeledik, a juhászok a juhokat számba veszik,
Egyiknek egy ürüje, másiknak egy csengőse, hajtja hajtja hazafele.
Hajtja hajtja terelgeti hazafele, csongorádi nevezetes csárda fele,
Behajtja a csárdába, csaplárosnak eladja, felesége úgy síratja.
Csárda közepébe vágja a subáját, odavárja, odavárja a babáját,
Táncolj asszony fizetek, úgyis terád keresek, ne mondják, hogy nem szeretlek.
Gyere haza, késő van már, drága kincsem, Bánatos szép, cifraszuros, hítes férjem,
Mert, ha soká itt leszünk, sokat elköltögettünk, Ingünk sem lesz, mit ránkvegyünk

Híres betyár vagyok

Jankovics Imre, Somogy

Híres betyár vagyok, Patkó származásom, Hatvanhárom vármegyének betyárja vagyok,
Hegyeket völgyeket de mindhiába járnak. De a híres betyárt sehol sem találják.
De a híres betyár felkap a lovára, Egyenesen vágat Tiszának partjára.
Tiszát átugratom, Dunát átúsztatom, De zsandárok kezébe soha nem juthatom.

Hücs ki göbe

Hücs ki göbe a berökbe, csak a füle látszik, kanász bityár a bokorba' mönyecskével játszik.
Árkot ugrott a kecske, kitörött a lába, utána ment a kis kanász fényes baltájával.
Megösmerni a kanászt büszke járásáról, szíjjal varrott bocskoráról tarisnyaszíjjáról.
Jankovics Imre 64 éves csurgói lakos a nép művészeti mestere.

Hej milyen széles, jaj de széles az az út

Hej milyen széles jaj de széles az az út, amelyiken kilenc betyár elindult,
Lépik egyet lépik kettőt meg-megáll, hej csaplárosné udvarára besétál.
Hej csaplárosné adjon isten jó estét, Adjon isten magoknak is szerencsét,
Csaplárosné ne kívánjon szerencsét, Hej még az éjjel kés járja át a szívét.
Hej pincér lányom szaladj le a pincébe, hozzá jó bort az aranyos iccébe,
Nem kell nekünk sem a bora sem maga, hej még a piros vért ki nem öntjük rajta
Hej csaplárosné kimene a kiskertbe, föltekinte a csillagos nagy égre,
Csillagos ég vedd föl az én lelkemet, hogy ne igya be föld a piros véretem.

Ej haj Zsubri pajtás

Ej, haj Zsubri pajtás hová leszen a vándorlás? Ej haj Szekszárd felé, az én kedves babám felé.
Ej, haj Zsubri pajtás hogyan esik a vándorlás? Ej haj nem jól esik, az én babám halva fekszik..

Nem messze van ide Kismargita

Nem messze van ide Kismargita, (de) környes körül folya azt a Tisza.
Közepében kaponyai csárda, abba mulat egy betyár magába
Amott jönnek hárman a zsandárok, jaj de szépen fénylik a csákójok
Elöl megy a zsandárok káplárja, egyenesen be Kismargitára.
Adj isten jó estét csaplárosné, hát ez a szép pej paripa kié?
Jó bort iszik annak a gazdája, most érkezett, nincs egy fél órája.
Küldje ki hát azt a kutya betyárt, nem bántjuk mi ha megadja magát
Ki sem megyek meg sem adom magam, kinek tetszik vigye el a lovam
A lovamat nem annyira bánom, csak a nyeregizzasztóm sajnálom
Nyeregizzasztóban bugyelláris, abba hever egypár ezer forint.
Száz forintot adtam a pej lóér, másikat rávaló szerszámért
Harmadikat egy szép barna lányért, negyediket véle hálásáér
Százat adtam egy szép barna lányért, kit nem adnék széles e viláért.
(Téka)

Törvényszéken rólam ítékeznek, de nem engedek a vármegyének
Én életben nem adom meg magam, a csendörök hajsák el a lovam
A lovamat nem annyira bánom, csak a rajta lévő sok szerszámom
Cifra szűröm lóra van terítve, a zsebébe pisztolyom megtöltve
Szentmártonon volt az én lakásom, erdő mező volt az én szállásom
Vigyázz csendör ne keress engemet, mert a kutyák isszák meg véretem.

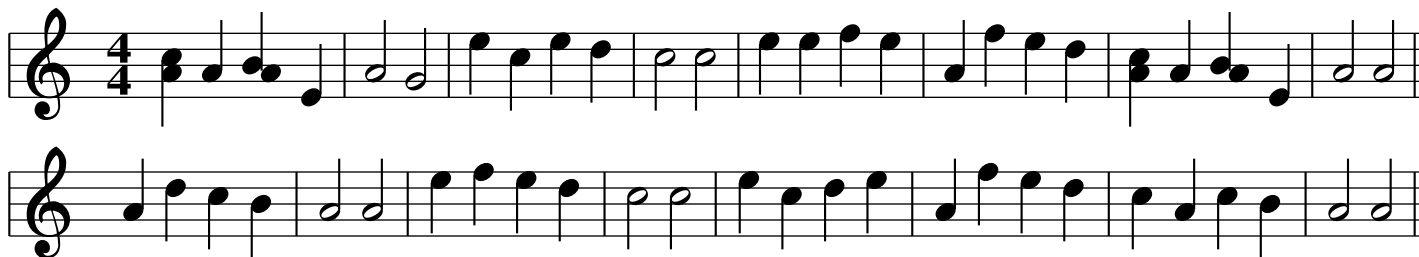
Nem loptam én életemben

Nem loptam én életembe, Csak egy csikót Debrecenbe. Mégis rám verték a vasat, Babám szíve majd meghasadt.
Mikor mentem hazafelé, Három zsandár állott elém. Azt kérdezték mi a nevem, Hol az utazólevelem.
Megállj zsandár, megmutatom, csak a lábim kigombolom. Előveszem a revolverem, ez az utazólevelem.

Mikor mentem hazafelé, Megnyílt az ég három felé. Ragyogtak rám a csillagok, Megtudták hogy árva vagyok.

Zavaros a Tisza (Bogár Imre nótája)

Zavaros a Tisza nem akar apadni, Ez a híres Bogár Imre által akar menni.
Által akar menni, csikót akar lopni, Kecskeméti zöld vásárra pénzt akar csinálni.
Pénzt akar csinálni, subát akar venni, Mert nincs néki a babáját mivel betakarni.
Sárga csikó, sárga, réz a zabolája. Az híres Bogár Imre annak a gazdája.
Kocsmárosné, hallja, száz icce bort adna, megkínálnám a vármegyét, hogy ne legyek rabja.
Huncut a vármegye, nem iszik belőle, most kísérik Bogár Imrét a vesztőhelyére.
Harangoznak délre, de nem az ebédre, Azt a híres Bogár Imrét viszik a vesztőhelyre.
Hóhér mondja néki, álljon fel a székre. Híres Bogár, híres Bogár, most vagy a kezünkben.
Fel is állt a székre, felnézett az égre. Gyilkolási, sok rablási most jutnak eszébe.
Kiapadt a Tisza, csak a sara maradt, Meghalt híres Bogár Imre, csak a híre maradt.

Megöltek egy legényt

Megöltek egy legényt Hatvan forintjáért, Bévetették a Tiszába Piros pej lováért.
Tisza bé nem vette, Partjára kitette. Arra ment egy halászlegény, Hajójába tette.
Odament az anyja, Költi, de nem hallja. Kelj fel, kelj fel édes fiam, Gyere velem haza!
Odament az apja, Költi, de nem hallja. Kelj föl, kelj föl, édes fiam, Gyere velem haza!
Odament babája, Költi, meg is hallja. Kelj föl, kelj föl, édes rózsám, Borulj a vállamra!
Csináltatsz–e nékem Diófakoporsót, Csináltatok, csináltatok Márványkokoporsót.
Megsiratysz–e engem, Apád, anyád előtt? Megsiratlak, megsiratlak Egész világ előtt.

Vidróckinak híres nyája

Vidróckinak híres nyája, Korog–morog a Mátrába, Korog–morog a Mátrába, Mert Vidróckit nem találja.
Megyen a nyáj megyen a nyáj, Környes körül a hegy alján, Ugyan hol állok elibe, sűrű erdő közepébe.
Hozd ki babám szüröm baltám, Hadd megyek a nyájam után, Mert levágják a kanomat, Kese lábú ártányomat.
Este késő már az idő, Szállást kérnek, de nincs kitől, Sűrű erdő a szállásom, Csipkebokor a lakásom.

Kétdodonyi bírónak

Kétdodonyi bírónak, Jó két lova van annak, Ellopnám az éjszaka, Hogyha rám nem virradna.
Kezd a hajnal hasadni, Jön a zsandár vasadni, Vasat ver a kezemre, Elvisznek az egyesbe.
Elvisznek az egyesbe, Az egyes közepébe, Gyere babám váltsál ki, Ne hagyjál elhervadni.
Kiváltalak ki, ki, ki, Nem hagylak el hervadni, Eladom a karikagyűrűm, Kiváltom a szeretőm.

Álom esett a szememre

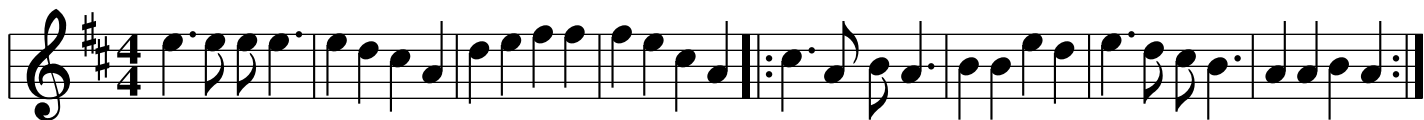
Álom esett a szememre, hajnal vesse ki belőle, ha a hajnal ki nem veti, kisangyalom kiöleli
Fekete szárú cseresznye, rab vagyok érted menyecske, rab életem rab halálom, rab vagyok érted virágom
Irigyeim sokan vannak, mint a kutyák úgy ugatnak, adok nekik egy víg napot, hadd ugassák ki magukat

Fekete gyûrû fasátor

Fekete gyûrû fa sátor, Csikós, gulyás benne táncol, Benne táncol két katona, Szépen szól a sarkantyúja.
Úgy hívják a libát öke, Csaplárosné lánya szöke. Édes annak zúza mája, Piros mind a két orcája.

Zörög az akácfa levél

Zörög az akácfa levél, Mer' északról fújja a szél, Mer' északról fújja a szél, Ugyan babám mért nem jöttél?
Jöttem volna, de nem lehetett, Mert az eso nagyon esett, Mert az eso nagyon esett, Édesanyám nem eresztett!
Úgy ég a tűz ha tesznek rá, Szól a világ mit hajtok rá. Én is teszek, hadd lobogjon, Kutya világ, hadd ugasson!
Annyit adok a világra, Mint a gatyám/kötöm madzagjára Még arra is többet adok, Ha elszakad, másat varrok.

Zúg az erdő

Zúg az erdő, zúg a mező, vajon ki zúgatja? Talán bizony Angyal Bandi, sej-haj, a lovát ugratja.
Víg a lova, víg ő maga, víg a paripája, vígan várja Varga Julcsa, sej-haj, a megvetett ágyba.
Varga Julcsa selyem-ágya magasra van vetve, Angyal Bandi a kalapját, sej-haj, rajta felejtette.
Hozd ki, Julcsa, a kalapom, hadd tegyem a fejembe, hogy ne süssön a fényes nap, sej-haj, ragyogó szemembe!

Lóra csikós lóra

Lóra csikós, lóra, nem a csárda felé, elszaladt a ménés Lengyelország felé.
Elejbe, elejbe, a csikó elejbe, mert be talál menni a babám kertjébe.
Lóra csikós, lóra, elszaladt a ménés, csak egyedül maradt a pányván a deres.
Számolj, bojtár, számolj, a kötőfékszárral, majd én is számolok a fias kancával.

Szivárványos az ég alja

Szivárványos az ég alja, nem jól van a fejem alja, csuhajja.
Gyere babám igazítsd meg, fáj a szívem, vigasztald meg, csuhajja.
Édesanyám mondta nékem, minek a szerető nékem, csuhajja.
De én arra nem hajlottam, titkon szeretőt tartottam, csuhajja.
Kissemjéni templom előtt, Háromágú diófa nőtt, csuhaja,
Három ágán hat levele, Nem t'om, mi a babám neve, csuhaja.
Kissemjéni kertek alatt Sokszor lement rajtam a nap, csuhaja,
Gyere babám, gyűjtsál gyertyát, Mutasd meg az ország útját, merre van.
Erre, erre, most ment erre, Még csak nem is nézett erre, csuhaja,
Ha haragszik, mért jár erre, Mért jár az én ellenemre, csuhaja.
Igyunk arra, aki búsul, Kinek könnye földre csordul, csuhaja,
Földre csordul, patakot mos, Kibe' babám gyolcsinget mos, csuhaja.
Csaplárosné lánya Trézsi, nem akarja a bort mérni csuhaja
válogat a rézicébe, melyik illik a kezébe csuhaja

Szól a fige madár

Szól a figemadár, majd csak megvirrad már. Fordulj felém rózsám, csókold meg az orcám.
Csókold meg az orcám, százszor egymás után, én is megcsókollak Tégedet azután.
Hajnaljon, hajnaljon, csak meg ne virradjon. Hogy az én galambom jó utat haladjon!
Jó utat, jó utat, jó utat kívánok, mikor az ajtón kívül mégy törjön el a lábod!